Rok V^ty^ Nr. 7. Kraków, dnia 3 Lipca. Rok 1877.

Wychodzi w Krakowie co tydzień przez czas pory zdrojowo-kąpielowej.

Biuro Redakcyi i Administracyi W KRYNICY w c. k. Zakładzie Zdrojowym.

Prenumeratę miejscową przyjmuje Administracya „**Czasu**" w Krakowie, gdzie także dostać można pojedynczych Numerów „**Krynicy.**"

KRYNICA

Tygodnik poświęcony ojczystym Zakładom zdrojowo-kąpielnym.

Redaktor
Dr. MICHAŁ ZIELENIEWSKI
Lekarz Rządowy c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy.

Prenumerata wynosi

w Krakowie na miejscu 1 złr.
w Monarchii austryacko-węgierskiéj z przesyłką pocztową . . . . . 1 złr. 20 c.
Numer pojedynczy . . . — 6 „

Należytość za prenumeratę lub za umieszczenie ogłoszeń odsyłać należy **franco** do **Biura Administracyi.**

O BOROWINIE LEKARSKIÉJ

z poglądem na

KĄPIELE BOROWINOWE

udzielane w Krynicy,

skreślił

Dr. Zieleniewski.

Do środków leczniczych, któremi w ostatnich czasach wzbogaciła się Balneoterapia, kąpiele borowinowe należą. Jestto nabytek (zaledwo 50—60) lat ostatnich. Bogate pokłady torfu, jakiemi przedewszystkiém Franzensbad i Marienbad, tudzież wiele innych zdrojowisk się odznaczają, posłużyły za materyał do tego rodzaju kąpieli. Za przykładem powyżéj wymienionych zakładów poszły i inne, mianowicie: Karlsbad, Teplitz, Muskau, Elster, Reinerz, wreszcie urocze podalpejskie okolice Salzburga na całéj dolinie Leopoldskrone zwanéj, w szczególności zaś osady: Mittermos, dzisiaj Marienbadem ochrzczona, Ludwigsbad, Hafnerbad, Bethsaida i inne pomniejsze zakłady, których liczba w samém ks. Salzburskiém obecnie do dwunastu dochodzi.

Borowina czyli torf (po łacinie: *cespes unctuosus, cespes bituminosus, c. ustibilis, c. imflammabilis*, inaczéj *torvena motlena, lutum inflammabile, turfa, turfum;* po francusku *tourbe*, po niemiecku *Torf, Moor, Rasentorf, Torferde;* u starych naturalistów *gleba cespitosa pinguis, palustris, fibrosa* vel *ingninaria, terra carbonaria),* jest to ziemno roślinne lepiszcze, powstałe z przeobrażeń chemicznych, przemienione w massę ciemnobrunatną, zawierającą: wodę, resztki roślin, istoty palne, do których oprócz powyższych, żywicę, wosk i węgiel humusowy (produkta powstałe z rozkładu istot roślinnych) liczymy, tudzież sole mineralne i humusowe.

Torf tworzy się w zagłębinach dolin i ich wcięciach, gdzie woda niema sprzyjającego odpływu, zatém w miejscach bagnistych i wskróś wilgocią przejętych; wszakże tylko tam, gdzie przed wiekami wielka była ilość istot roślinnych, lub gdzie i dzisiaj obok sprzyjającéj podstawy są warunki do bujno rosnącéj (bagnistéj) wegetacyi, gdzie, iż się tak wyrazimy, na resztkach umierającéj roślinności ustawicznie nowe istoty roślinne powstają. Trawy i mech miejsc bagnistych, są najznakomitszemi torf tworzącemi roślinami.

I. Według stopnia strupieszenia i rozkładu istot organicznych rozróżniamy:

1. *Torf darniowy (Stechtorf)*, jako najwyższa warstwa na sztych łopaty krajać się dająca, pod którą tuż zaraz leży niekiedy;

2. *Torf włóknisty (Fasentorf)*, czyli właściwa borowina *(Moor)*, masa ciemnobrunatna, utworzona z zupełnie rozpadłych resztek roślinnych, który często do użytku przemysłowego, technicznego lub gospodarczego bywa spotrzebowany i nierzadko w foremki wyrabiany zostaje.

3. *Torf smolny (Pechtorf)*, najniższa warstwa torfowa, jako masa ciemnobrunatna, prawie bez śladu budowy roślinnéj. (C. d. n.)

ROZMAITOŚCI.

KOMISYA BALNEOLOGICZNA
w Towarzystwie Lekarskiém Krakowskiém.

d. 27 Stycznia 1877 zawiązana.

Kierunek i zadanie Balneologii spółczesnéj w ogóle, w szczególności zaś Balneologii krajowéj i Komisyi Balneologicznéj.

przez

Prof. Dra Korczyńskiego.

(Rzecz miana na posiedzeniu Komisyi balneologicznéj Tow. lek. krak. d. 9 marca 1877).

(Ciąg dalszy).

Balneologia jest jak wiadomo częścią umiejętności lekarskiéj, gałęzią wiedzy, zasługującą na nazwę nauki ścisłéj, gdyż opiera się na podstawach umiejętności przyrodniczych i Fizyologii. Z nich czerpie ona wiadomości ogólne, aby je stosować umiejętnie do leczenia chorób. Związana jak najściśléj z Hydrologią i Klimatologią, Balneologia korzystać winna jak najskrzętniéj ze zdobyczy wszelkich nauk

przyrodniczych, zarówno: Fizyki, Meteorologii, Chemii, jak Mineralogii, i zastósowywać takowe do bliższego poznania własności zdrojów i podniebia. Znajomość dokładna czynników, wpływających na ustrój ludzki lub zwierzęcy, poparta poznaniem dokładnem ich skutków w ciele zdrowem, prowadzić dopiero winna do bliższego ocenienia skutków leczniczych i ustalenia prawideł i wskazówek do zastosowania takowych do leczenia i usuwania chorób. W stosunku do Terapii Balneologia wraz z Klimatologią lekarską jest częścią tak zwanego lecznictwa właściwego, które posługuje się lekami w ścisłem tego słowa znaczeniu. Zastosowanie lecznicze obudwu czynników oprzeć należy na jednakich podstawach. Przed użyciem leku w celach leczniczych tak samo poznać trzeba jego: pochodzenie, sposób otrzymania go, własności fizyczne i chemiczne, jak niemniéj skutki fizyologiczne, jak stosując wodę lub klimat do leczenia chorób poznać trzeba tą samą drogą ścisłych badań wszelkie ich własności i właściwości. Jak przy użyciu leku bliższe rozważenie wskazań i przeciwwskazań i skutków ubocznych jest obowiązkiem każdego lekarza rozumowego, który wypełnić może jedynie tylko na podstawie dokładnéj znajomości Farmakologii doświadczalnéj i klinicznéj, tak i balneoterapeuta wtedy tylko odpowie swemu zadaniu, gdy w wyborze czynników leczniczych kierować się będzie zasadami Balneologii naukowéj. Ze względu na przedmiot leczenia czyli chorego te same prawidła obowiązują lekarza, bez względu na to, czy leczy lekami lub czynnikami przyrodniczemi; dokładna znajomość chorób, ich przyczyn, biegu, wzajemnéj zależności, zmian anatomicznych i czynnościowych, poparta nieuprzedzonem doświadczeniem i trzeźwą obserwacyą kliniczną jest tak w jednym, jak w drugim razie podwaliną umiejętnéj Terapii.

Skoro więc cele Balneologii są tak jasne, sposoby badania własności zdrojów i czynników dyjetetyczno-hygijenicznych tak ścisłe, zastósowanie lecznicze na tak rozumowych oparte podstawach, a nauka cała jest częścią przyrodnictwa, dlaczegóż pytam się, Balneologia nie wywalczyła sobie jeszcze ogólnego uznania jako samoistna nauka, dlaczego wielu spogląda z niedowierzaniem na jéj postępy i rozwój? Przyczyny tego są łatwe do odgadnięcia, a musimy je poznać bliżéj, jeżeli mamy przyczynić się do zapewnienia Balneologii krajowéj należnego uznania i powagi.

W podobny sposób, jak wiele gałęzi umiejętności lekarskiéj dopiero w ostatnich dziesiątkach lat wyzwoliło się od wiekowych uprzedzeń, niczem nie popartych a wiekową powagą uświęconych zdań, a twierdzenie swe oparło na ściśle umiejętnych podstawach i na téj drodze raźno postępuje naprzód, tak samo i Balneologia, która jeszcze w pierwszéj połowie obecnego stulecia nie stanowiła całości naukowéj i raczéj zasługiwała na nazwę Balneografii, poczyniła olbrzymie postępy i prawie nie jest już wcale podobną do swéj poprzedniczki. Lekarz lub przyrodnik wykształcony w kierunku fizyologicznym lub ściśle przyrodniczym nie oceni korzystnie Balneologii, jeżeli takową mierzyć będzie według stanowiska, jakie zajmowali n. p. Osann lub Schwartze jeszcze w końcu połowy naszego stulecia; lubo w dziełach ich napisanych z wielką pilnością i sumiennością znajdzie nie jedno ziarno, mające jeszcze obecnie w całéj pełni swoje znaczenie. Rozczytując się nawet w pomnikowém dziele Lerscha zdumiony zostanie olbrzymim materyałem i podziwiać musi żelazną pracę, któréj potrzeba było do związania w jednę całość tak licznych a zarazem tak różnorodnych szczegółów; jednak mało pomimo to wszystko znajdzie krytyki i mało ogólnych, na ścisłych doświadczeniach opartych poglądów. Innego całkiem zdania nabierze o Balneologii, kto zapoznawszy się z dawniejszém jéj stanowiskiem, rozpatrzy się w obecnym jéj kierunku, który od czasu Brauna nazwać należy krytycznym, a od czasu Beneckego i Roehriga doświadczalnym i oddać musi hołd należny prawdzie. Najzagorzalszy przeciwnik Balneologii jako umiejętności stanie się prawdziwym jej zwolennikiem, gdy pozna bliżéj co już zdziałała i co idąc wytkniętą drogą, zdziałać jeszcze może. Nieznajomość Balneologii i jéj postępów niestety nawet między lekarzami tak często napotykana, jest więc główną przyczyną, dlaczego jako nauka ścisła tak często jeszcze bywa lekceważoną.

Jakżeż zresztą ogół lekarzy ma znać zasady i kierunek nowszéj Balneologii, lub co więcéj mieć dokładną świadomość celów Balneologii w ogóle i środków jakiemi się posługuje, jeżeli prawie w żadnym uniwersytecie Balneologia nie jest wykładaną, a przy wykładach Farmakologii traktowaną zazwyczaj bywa po macoszemu, jeżeli nie pomijaną zupełnie milczeniem. Lekarz opuściwszy ławy szkolne zna zaledwie z nazwiska najważniejsze zdroje i ogólny ich podział, dalszą zaś wiedzę zmuszony jest zdobywać sobie własną pracą, do któréj w zmudném zajęciu praktyczném nie zawsze nadarza się czas stosowny. Pewnik, że zwrócenie uwagi podczas studyów uniwersyteckich na pewien przedmiot, rozbudza bardzo często zamiłowanie w lekarzach do takowego, a pomijanie pewnéj gałęzi w systemie nauk uniwersyteckich rodzi zazwyczaj obojętność a niekiedy i lekceważenie, sprawdza się najlepiéj i w całéj pełni na Balneologii.

Do zobojętnienia ogółu lekarzy przyczynia się niemało pewien rodzaj piśmiennictwa balneologicznego, to jest mnóstwo pism, rozpraw i broszur, najczęściéj pisanych przez lekarzy zdrojowych, nie tyle w celu rozjaśnienia spraw spornych lub przyczynienia się do bliższego poznania zdrojów, ile w celu reklamy i przypomnienia się bądź to lekarzom praktycznym, bądź publiczności. Z nadchodzącą porą zdrojową każdy z lekarzy zarzuconym bywa takiemi płodami przemysłu literackiego, w których nazwisko lekarza zdrojowego wypisane wielkiemi zgłoskami na okładce, zastępuje nieraz treść bardzo wątpliwéj wartości. Lekarz, który niema własnego sądu o Balneologii jako nauce, czytając, że zdrój okazał się pomocnym w najrozliczniejszych chorobach, lub, że znaczna część chorych z chorobami przewlekłemi już po kilkutygodniowem leczeniu zdrojowém lub kąpielowém odzyskała zupełne zdrowie, lub widząc w całéj rozprawie jednostronność i brak ścisłości naukowéj, pomimowoli może powątpiewać, ażali Balneologia jest nauką, któréj godzi się zająć równe miejsce między innemi naukami lekarskiemi.

Wielu lekarzy, nawet bardzo wykształconych, nie odróżnia nauki balneologicznéj od przemysłu zdrojowego. W zastosowaniu praktyczném każdéj umiejętności napotyka się liczne nadużycia, dlaczegóżby balneologia miała być pod tym względem wyjątkiem? Głoszenie błogich skutków klimatu i zdrojów, leży w interesie Zarządów zdrojowo-kąpielnych, a przesada pod tym względem z ich strony niekiedy napotykana, da się w części usprawiedliwić ogólnem w naszych czasach nawyknieniem publiczności do reklam

i sztucznego rozgłosu. Kto nie odróżnia nauki od przemysłu, ten łatwo popaść może w błędne mniemanie, że cała Balneologia opiera się na wątłych podstawach, że brak właściwych warunków istnienia zastępować musi anonsami i przechwałkami.

Komisya balneologiczna chcąc utrwalić swój byt i zapewnić swym pracom należyte uznanie, winna więc dołożyć wszelkich usiłowań, aby ogół lekarzy zachęcić do bliższego poznania skarbów naukowych tak często pomijanych. Zdobywszy sobie w ten sposób głos poważny w kraju tém snadniéj potrafi mieczem ostréj krytyki karcić niedowarzone płody literackie i utrzymywać w przyzwoitych granicach wszelkie osobiste zachcianki, niemające nic wspólnego z nauką.

Wypada mi teraz wspomnieć o Balneologii klinicznéj, utrwalonéj przeważnie przez Seegena, Kischa i innych. W zastosowaniu do praktyki lekarskiéj Balneologia i nauki z nią spokrewnione mają na celu leczenie wyłącznie prawie chorób przewlekłych i tutaj to otwiera się dla balneologa szerokie pole uczciwéj a pożytecznéj pracy. Podoła jéj tylko balneolog, który stoi na dzisiejszém stanowisku tak w pojmowaniu i ocenianiu chorób przewlekłych, jakoteż w rozumowém leczeniu takowych. Zbyteczną byłoby rzeczą rozwodzić się nad tém bliżéj, że spółczesna medycyna porzuciwszy wyłączny prawie dotąd kierunek anatomo-patologiczny chwyciła się kierunku ajtyjologicznego i fizyologicznego, że patologia stała się obecnie fizyologią zastosowaną; wspomnieć jednak muszę, że kierunek ten odbił się już znakomicie i na terapii. Nihilizm leczniczy ustąpił już miejsca leczeniu czynnemu chorób, które jednak nie zasadza się na bezmyślnéj empiryi, lecz odwołuje się zawsze do trzeźwego doświadczenia i do nowszych, a doświadczeniem fizyjologicznêm stwierdzonych pewników lub domysłów co do działania poszczególnych czynników leczniczych. Znaczenie dyjetetyki i higieny w leczeniu chorób, zwłaszcza przewlekłych zyskuje również coraz większe uznanie. Balneoterapia winna więc porzucić resztę wyłączności niczém nie usprawiedliwionéj, a stosując się jako część terapii do nowszych poglądów przejąć się ogólnemi zasadami takowéj i uwzględniać przedewszystkiem czynniki dyjetetyczne i hygieniczne. Działając w tym kierunku jako tak zwana balneoterapija doświadczalna, nie tylko że utrwala swe dobre imię, ale nadto może wiele przyczynć się do postępu nauk lekarskich i rozwoju spokrewnionych gałęzi terapii. Już obecnie Balneoterapia przyniosła nauce niejedną korzyść. Dla przykładu przytoczę tylko, że zasady leczenia umiejętnego hydropatycznego rozwinęły się na tle umiejętnéj Balneoterapii ogólnéj, że stwierdzenie większéj skuteczności prądu galwanicznego w rozmaitych chorobach przy równoczesném używaniu kąpieli, użycie wcierań szaruchy równocześnie z kąpielami w celu usunięcia kiły, że rozwinięcie pojęć o niektórych chorobach jak: zołzach, moczówce cukrowéj, o wpływie drażnienia skóry na przemianę pierwiastków, — że wiele innych pominę — zawdzięcza medycyna Balneoterapii.

Obowiązkiem więc Komisyi balneologicznéj jest dążyć nowszym torem, zachęcać do pracy i zniewalać do należytego uwzględnienia hygieny i dyjetetyki, a lubo obowiązek ten jest trudny i mozolny, przecież wypełnienie takowego przynieść może bardzo błogie dla nauki owoce. Wyniki téj działalności, o ile wzbogacać mogą naukę, nie mają bynajmniéj znaczenia wyłącznie kosmopolitycznego, i owszem mogą i powinny stósownie do odmiennych stósunków i warunków zachować znamię swojskie, a co najważniejsza przyczynić się znakomicie do podniesienia zdroisk i uzdrowisk krajowych. (C. d. n.)

WSPÓŁCZESNY RUCH GOŚCI
w zdrojowiskach krajowych.

Zaprosiwszy 19 krajowych zdrojowisk do udzielania Redakcyi „*Krynicy*“ wiadomości: o współczesnéj ilości osób w odnośnych Zakładach zdrojowo-kąpielnych przebywających, otwieramy w naszym tygodniku stałą rubrykę frekwencyi osób, bawiących w poszczególnych ojczystych zdrojowiskach, w przekonaniu, iż nadmieniona wiadomość niebędzie bez zajęcia dla naszych czytelników. Dokładność wspomnionych wiadomości będąc nie od nas zależną, bodajby niezniewalała nas do zamilczania o zdrojowiskach, od których pożądanych cyfr nie otrzymamy.

Współczesny ruch gości w zdrojowiskach krajowych:

w **Rabce** od dnia 1 do 19 Czerwca . . . osób 92.
w **Swoszowicach** „ „ „ . . . „ 40.

KRONIKA WIADOMOSCI BIEŻĄCYCH
O ZDROJOWISKACH KRAJOWYCH.

Krynica. W myśl nowo zaprowadzonej tutaj Instrukcyi dla Komisyi zdrojowej, odbyło się d. 26 b.m. pierwsze posiedzenie Komisyi zdrojowéj, na którém stali jej członkowie wybrali na członków z tutejszych właścicieli realności: Jmć X. Ignacego Dańca, kapelana zakładu, i p. H. Nitribitta tutejszego aptekarza; pp. zaś Lekarze tutaj praktykujący wybrali na r. b. swymi przedstawicielami w Komisyi zdrojowéj pp. Dra Marcellego Dobrowolskiego i Dra Józefa Zdunia.

* * *

Polacy lekarze w obcokrajowych zdrojowiskach. Jak po inne lata tak i tego roku wykonywać będą praktykę lekarską następujący polscy Doktorowie w obcokrajowych zdrojowiskach:

W *Cieplicach czeskich* Dr. Wład. Krajewski z Warszawy,
w *Franzensbadzie* Dr. Przeździecki z Warszawy,
w *Gleichenbergu* Dr. Czerwiakowski z Krakowa,
w *Goerbersdorfie* Dr. Sokołowski z Król. Polskiego,
w *Karlsbadzie:* Dr. Hassewicz z Warszawy, Dr. Hordyński z Brzeżan i Dr. Rosenberg z Krakowa,
w *Lądku* (Landek) Dr. Ostrowicz.
w *Maryenbadzie* Dr. Dobieszewski,
w *Nicei* Dr. Lubański, w *Vichy* Dr. Aleks. Biernawski.
w *Steinerhof* posiada własny zakład hydropatyczny Dr Czerwiński.

Główny Redaktor *Dr. Michał Zieleniewski.*
Redaktor odpowiedzialny *Józef Łakociński.*

IV. LISTA GOŚCI

przybyłych do c. k. Zakładu Zdrojowego w Krynicy

od dnia 19 do 26 Czerwca 1877 r.

187.	Morawa Mikołaj, kelner z żoną z Krakowa	osób	2	przybył	19	Czerwca	pod Warszawą.
188.	Tinz Henryk, inżynier kolej. ze Lwowa	„	1	„	19	„	pod Gwiazdą.
189.	Sturmlauf Beile, córka kupca z Łańcuta	„	1	„	19	„	u M. Luftglasa.
190.	Kampel Stanisław, urzędnik sądowy z Sądowéj Wiszni	„	1	„	19	„	pod Warszawą.
191.	Chaner Aurelia, żona urzędnika z Monastrzysk	„	1	„	19	„	„ „
192.	Orbach Hani, kupcowa z Przemyśla	„	1	„	19	„	u Schächtera.
193.	Stab Anna, kupcowa z Brzeska	„	1	„	17	„	pod Łabędziem.
194.	Potik Mechele, kupcowa z Będzina (Król. Polskie)	„	1	„	19	„	pod Lwem.
195.	Nides Reisel, krawcowa z Krakowa	„	1	„	19	„	„ „
196.	Markiewicza Kajetana służba z Krakowa	„	3	„	19	„	pod 3 Różami.
197.	Badnera A. służba z Nowego Sącza	„	2	„	18	„	pod Łososiem.
198.	Löw Baruch, handlarz ze Sędziszowa	„	1	„	18	„	„ „
199.	Gans Rachel, kupcowa z córką z Przemyśla	„	2	„	18	„	„ „
200.	Witowska Marya, właś. dóbr z córką i boną z Wołynia	„	3	„	19	„	„ Zamkiem Nr. 17. 18.
201.	Krzążne Rachel, kupcowa z Nowego Miasta (Król. Pol.)	„	1	„	19	„	pod Lwem.
202.	Bhimmenfeld Leni, kupcowa z sługą z Drohobycza	„	2	„	19	„	„ „
203.	Horowitz Lewi, właś. realn. z córką i sługą z Bolechowa	„	3	„	19	„	„ „
201.	Birnbaum Golde, kupcowa z córką z Krakowa	„	2	„	20	„	pod 3 Koronami.
205.	Mohr Sara, kupcowa z Krakowa	„	1	„	20	„	„ „
206.	Kurzl Golda, „ z Chrzanowa	„	1	„	20	„	„ „
207.	Millbaner Reisla, kupcowa z Jarosławia	„	1	„	20	„	„ „
208.	Grinbaum Rachel, kupcowa z Nowogóry	„	1	„	20	„	„ „
209.	Lind Freidla, kupcowa z Rudy	„	1	„	20	„	„ „
210.	Skrochowska Julia, właś. dóbr z służącą z Ropy	„	2	„	20	„	pod Orłem N. 5.
211.	Hr. Ostrowski Stanisław, właś. dóbr z familią i służbą z Kościelca (Krakow.)	„	6	„	20	„	„ Kurkiem.
212.	Br. Brunicka Helena, właśc. dóbr z siostrą i panną służącą ze Lwowa	„	3	„	20	„	pod Warszawą.
213.	Kalfus Haje, wyrobnica z Wiśnicza	„	1	„	20	„	u Sal. Brauna.
214.	Rappaport Teodor, kupiec z subjektami z Tarnowa	„	3	„	20	„	pod Potokiem Nr. 3.
215.	Koń Jędrzej, piekarz z żoną i dziećmi z Tarnowa	„	5	„	20	„	u Nowaka.
216.	Prussnigg Weronika, żona c. k. podprokuratora z Krakowa	„	1	„	20	„	pod Cisem.
217.	Kawska Alojzya, żona sędziego z familią i sług. z St.-Sącza	„	4	„	20	„	„ „
218.	Kubala Emilia, żona inżyniera z Bierzanowa	„	1	„	20	„	w Łazienkach Nr. 13.
219.	Kowalska Elżbieta, właśc. dóbr z Bircza	„	1	„	20	„	pod Orłem Nr. 1.
220.	Kawecka Karolina, praczka z córką i Anną Hobza z N. Sącza	„	3	„	20	„	u Eisa.
221.	Mozes Race, żona handlarza z Rymanowa	„	1	„	20	„	pod Kanarkiem.
222.	Tannenbaum Linie, żona cyrulika z Rymanowa	„	1	„	20	„	„ „
223.	Gąsowski Edward, urzęd. kolei żel. Tar.-Leluch. z żoną z Tarnowa	„	2	„	20	„	w Łazienkach Nr. 4.
224.	Progulski Stanisław, kupiec z Now. Sącza	„	1	„	20	„	pod Potokiem N 1—2.
225.	Buchführer Tejode, muzykant z Wieliczki	„	1	„	20	„	u M. Luftglasa.
226.	Rozenberg Mojżesz, kupiec z matką z Rosyi	„	2	„	20	„	pod 3 Koronami.
227.	Lustik Pinkas, kramarz z Nowego Sącza	„	1	„	20	„	u Malke Weiss.
228.	Birenbaum Ruchla, kupcowa z Now. Sącza	„	1	„	18	„	pod Łososiem.
	Weltfreind Sara, „ „ „	„	1	„	20	„	„ „
229.	Pfeffer Sala, „ z Podgórza	„	1	„	20	„	„ „
230	Birenbaum Breindla, kupcowa z Wieliczki	„	1	„	20	„	„ „
231.	Fluc Hule, „ z Tarnowa	„	1	„	21	„	u M. Luftglasa.
232.	Scidel Liebe, „ „	„	1	„	21	„	„ „
233.	Schlager Hane, „ z Dembicy	„	1	„	21	„	„ „
234.	Dawid Matel, „ „	„	1	„	21	„	„ „
235.	Feruk Ischel, wyrobnik z żoną i córką z Strzyżowa	„	3	„	21	„	u Baldingera.
236.	Korn Ozyasz, piekarczyk ze Lwowa	„	1	„	21	„	u Luxa.
237.	Goldberg Maria, kupcowa ze Szczekocina (Król. Polskie)	„	1	„	21	„	u M. Luftglasa.
238.	Hochberger Helena, żona architekta z córką i sł. ze Lwowa	„	3	„	21	„	pod Jarząbkiem.

239.	Birnerowa Marya, żona kupca z Poznania	osób	1	przybył	21	Czerwca	pod Jarząbkiem.
240.	Michniak August, kelner z Krakowa	„	1	„	21	„	w hotelu Krakowskim.
241.	Gumińska Bronisława, właśc. dóbr z kuzyną Heleną Bogusz i sługą z Zalesia	„	3	„	21	„	pod Litwinką.
242.	Gartenhaus Lippe, handlarz z Łańcuta	„	1	„	21	„	w Łaźni.
243.	Łukasiewicz Marya, żona c. k. Poborcy z córką z Sokala	„	2	„	21	„	pod Sobieskim.
244.	Dobrowolski Marceli, Dr. Med. z familią i służbą z Krakowa	„	5	„	21	„	„ Szwajcarem N. 8,9,11.
245.	Borowiecki Stanisław, subjekt z siostrą z Krakowa	„	2	„	21	„	„ Trąbką N. 3.
246.	Jackowska Antonina, właś. dóbr z córką z Warszawy	„	2	„	21	„	pod Topolami Nr. 5. 6.
247.	Barańska Marya, wł. dóbr z służącą z Krakowa	„	2	„	21	„	„ „ „
248.	Olszowska Żelisława, żona prezesa z służącą z N. Sącza	„	2	„	21	„	w Łazienkach Nr. 2.
249.	Majewska Wiktorya, żona naczelnika warsztatów kolejowych z Zagórza	„	1	„	22	„	pod Zamkiem. Nr. 4.
250.	Budziński Stanisław, prof. Uniw. z Warszawy	„	1	„	22	„	„ Topolami N. 11.
251.	Wodecka Eugenia, żona Notar. z sługą z Krosienka	„	2	„	22	„	u Kmietowicza.
252.	Bloch Diana, kupcowa z córką z Brodów	„	2	„	22	„	u Eisa.
253.	Głowacka Marya, żona jubilera z Krakowa	„	1	„	22	„	pod Białą Różą.
254.	Bergman Abe, kelner z Gorlic	„	1	„	22	„	u Braunfelda.
255.	Wachsschahl Golde, żona rabina ze Stryja	„	1	„	22	„	pod Lwem.
256.	Fleischer Ryfka, kupcowa z Dąbrowy	„	1	„	22	„	u Badnera.
257.	Teutelbaum Gittel, kupcowa z Kołaczyc	„	1	„	22	„	„ „
258.	Schreiber Hany, służąca z Jasła	„	1	„	22	„	pod Gołębiami.
259.	Badian Baby, kupcowa ze sługą z Monastrzysk	„	2	„	22	„	„ Kanarkiem.
260.	Schechter Rachel, żona handlarza z Witkowa	„	1	„	22	„	„ „
261.	Schor Ettel, kupcowa ze Stryja	„	1	„	22	„	„ „
262.	Rubinstein Mirl, kupcowa ze Stryja	„	1	„	22	„	„ „
263.	Borenfreinda służba z Iwkowy	„	3	„	22	„	u Borenfreunda.
264.	Mandelberg Mindla, żona propinatora z Tarnowa	„	1	„	22	„	u B. Nadla.
265.	Hoffer Anna, kupcowa z N. Sącza	„	1	„	21	„	w Budce.
266.	Reibscheid M., kupiec „ „	„	1	„	22	„	pod Zamkiem.
267.	Isaak Schaje, kelner z Jelny	„	1	„	22	„	pod 3 Koronami.
268.	Puderbeitl Chaje, kupcowa z Russig Sarą z Mady (Węgry)	„	2	„	22	„	u Müllera.
269.	Windheil Wolf, tragarz z Krakowa	„	1	„	22	„	pod 3 Koronami.
270.	Zaczeńska Emilia, żona sędziego z Maryą Jaciewicz i sługą z Krosna	„	3	„	22	„	pod Orłem Nr. 11.
271.	Wazowska Magdalena, żona włościanina z Zamościa (Kr. Pol.)	„	1	„	23	„	„ Białą Różą.
272.	Łachodyńska Karolina, żona Prof. gimn. ze Lwowa	„	1	„	23	„	w Łazienkach Nr. 11.
273.	Grotowski Franciszek, majster szewski z czelad. z Bochni	„	3	„	23	„	w Budce Braunfelda.
274.	Zeidler Anastazya, właś. dóbr z córką Heleną Siekierzyńską z Król. Polskiego	„	2	„	23	„	pod Sobieskim.
275.	Piątkowska Marya, praczka z Amalią Szewczyk z Tarnowa	„	2	„	24	„	u Panczara.
276.	Hochwald Rozalia, kupcowa z synem i sługą z Krakowa	„	3	„	24	„	pod Palmą.
277.	Gröschler Abraham, domokrążnik z Gierczyc	„	1	„	22	„	„ Potokiem.
278.	Unger Juliusz, inżynier kolei żel. poł. z Wiednia	„	1	„	24	„	u Nitribitta.
279.	Fürst Mariem, kupcowa z Rymanowa	„	1	„	24	„	„ Kanarkiem.
280.	Eidler Chane, „ z Sanoka	„	1	„	24	„	„ „
281.	Bielak Emilia, „ z córką i sługą z Krakowa	„	3	„	24	„	„ Trąbką N. 15. 16.
282.	Giebułtowska Emilia, żona adjunkta sądowego z dzieckiem i sługą z Tarnobrzegu	„	3	„	24	„	w Łazienkach Nr. 14.
283.	Majewska Helena, żona radcy sądowego z Heleną Czerkawską ze Lwowa	„	2	„	24	„	pod Zamkiem Nr. 7.
284.	Hilscher Ludwika, wdowa po c. k. lekarzu pow. z sł. ze Stryja	„	2	„	24	„	w Łazienkach N. 1.
285.	Nikorowicz Józef, obywatel ze Lwowa	„	1	„	24	„	u Markiewicza.
286.	Stasiakiewicz Bronisław, obywatel z Iwkowy	„	1	„	24	„	u Nitribitta.
287.	Birn Salomon, tragarz z Szymbarku	„	1	„	25	„	u M. Łuksa.
288.	Welkes Rebeka, restauratorka z Sanoka	„	1	„	25	„	pod 3 Koronami.
289.	Grünwald Scheindla, kupcowa z familią z Krakowa	„	3	„	25	„	„ „ „
290.	Schenkel Abraham, kupiec z Tarnowa	„	1	„	25	„	„ „ „
291.	Birnstein L. „ z Oświęcima	„	1	„	25	„	„ „ „
292.	Targoni Aleksander, radca dworu z Kijowa (Rosya)	„	1	„	25	„	w Hotelu Krakowskim.
293.	Bauminger Golde, kupcowa z Krakowa	„	1	„	25	„	pod 3 Koronami.

294.	Goldmann Jette, kupcowa z Krakowa	osób 1	przybył	25	Czerwca	pod 3 Koronami.
295.	Pensias Abraham, kupiec z córką ze Lwowa	„ 2	„	25	„	„ „ „
296.	Müller Wilhelm, kupiec z żoną z Warszawy	„ 2	„	25	„	pod Warszawą.
297.	Goldhamer Gabryela, żona Dra praw z Franciszką Schleistscher z Tarnowa	„ 2	„	25	„	pod Zamkiem Nr. 12.
298.	Holländer Dawid, wyrobnik z Baranowa	„ 2	„	25	„	u Braunfelda.
299.	Neugreschl Rachla, nauczycielka ze sługą z Gorlic	„ 2	„	25	„	„ „
300.	Klein Laje, kupcowa ze Żmigroda	„ 1	„	25	„	pod Gołębiami.
301.	Jachimska Tekla, właśc. dóbr z córką i służącą z Łęki górnéj	„ 3	„	25	„	pod Krukiem.
302.	Schaechter Ester, kupcowa z Nasydowa	„ 1	„	25	„	u Müllera.
303.	Pfeffer Schewa, „ z Jarosławia	„ 1	„	25	„	„ „
304.	Lezer Laja „ z Tarnowa	„ 1	„	25	„	„ „
305.	Beze Dominik, kupiec z żoną z Francyi	„ 2	„	25	„	pod Potokiem Nr. 7.
306.	Klaussner Pessel, kupcowa z Dąbrowy	„ 1	„	25	„	pod Kanarkiem.
307.	Ulman Samuel, krawiec damski z córką, synem i czel. z Gorlic	„ 4	„	25	„	w Kramie N. 1.
308.	Widstein Abraham, czel. piekarski z N. Sącza	„ 1	„	25	„	pod 3 Koronami.
309.	Olszowy Mikołaj, majster szewski z termin. z N. Sącza	„ 2	„	26	„	w Kramie N. 6.
310.	Elster Adolf, Jubiler z Krakowa	„ 1	„	26	„	pod Potokiem N. 9.
311.	Myszkowski Jan, kontrolor kolei Kar. Ludw. ze Lwowa	„ 1	„	26	„	w Hotelu Warszawskim.

Razem rodzin 125 czyli 207 osób.
Pozostało z poprzedniéj listy „ 186 „ 378 „
Od otwarcia Zakładu było razem rodzin 311 czyli 585 osób.

Krynica dnia 26 Czerwca 1877.

Franciszek Wagner,
polit. inspektor zdrojowy.

W drukarni „CZASU“ w Krakowie. Nakładem c. k. Zarządu Zakładu Zdrojowego w Krynicy. Rządca drukarni *Józef Łakociński.*